

Nieznani, Tysi

Słowa: M. i P. Hardy

Muzyka: trad.

Piękny i dumny statek nasz, pomyślny wicher dmie,
W załodze każdy chłop na schwał, dziób morskie fale tnie.

Dziób morskie fale tnie - o hej! W oddali znika ląd,

Wyruszą do mej miłej Meg, tysiące mil stąd.

Ref.: Niech wieje wiatr co sił, do żagli chłopcy wraz,

Nie będę dłużej w porcie gnić na próżno tracąc czas.

Niech sztormy niosą bryg w odmętów siną toń,

Wyruszą do mej miłej Meg, tysiące mil stąd.

Wybranką mą młodziutką Meg, przepiękną niczym kwiat,

Oczęta jak gwiazdeczki dwie, srebrzysty głosu alt.

Srebrzysty głosu alt, lecz cóż, już nie usłyszę go,

Wywieźli ukochaną Meg, tysiące mil stąd.

Gdym widział Meg ostatni raz, na statek wiedli ją,

Okrutny dziewczę spotkał los, za nie wiadomo co.

Za nie wiadomo co, mą Meg ukarał podły rząd

Zsyłając na daleki brzeg tysiące mil stąd.

O! Gdybym, jak kapitan nasz, żeglarzem dzielnym był

I tak wspaniały statek miał, to pomknąłbym co sił.

To pomknąłbym co sił, już dziś, przez siną morską toń,

Do mojej ukochanej Meg, tysiące mil stąd.